

Läkare mot kärnvapen

Læger mod kernevåben

Informationsblad – Svenska läkare mot kärnvapen (SLMK) – Danske læger mod kernevåben (DLMK)
Newsletter – The Swedish and Danish Sections of IPPNW,
International Physicians for the Prevention of Nuclear War

Nr 109 JUNI 2007

T
a
r
g
e
t
X

T
a
r
g
e
t
X

Europeiska studenter demonstrerar ett kärnvapens effekter vid ett anfall mot Porto.

Läs om ett studentmöte i Portugal på sidan tio!

Summary in English

Young people working for a nuclear weapons free world – this is the theme for a number of articles in LMK this time (as it has often been!). Claes Andreasson reports from the University of California, Santa Barbara, where students protest against the university's lack of control over what is going on in their labs. Much research at UC is devoted to the development of nuclear weapons. Instead of controlling the labs, UC Santa Barbara endows credibility to their research by providing them with qualified scientists.

European students continue their creative work to find new ways to

fight for abolition of nuclear weapons. In a recent meeting at Porto in Portugal, many ideas for future activity were put forward. Many of the ideas concerned possible student activities at the London IPPNW conference this autumn. The photos from Porto on the central spread will give you an impression of serious dedication but also of the joy of meeting each other.

Chairperson Frida Sundberg in her leading article gives credit to Costa Rica and Malaysia for putting forward, at the *NPT prepcom*, a proposition for a *Nuclear Weapons Convention*, stating the illegitimacy of all nuclear weapons.

Unfortunately, the Swedish government has taken a non-active position on this issue and has so far not declared their support of the convention.

“There was one, there were two, there were 98...” This is the head-line of an article by Cecilie Buhman about Mayors for Peace, alluding to the initial inertia of this extremely important campaign. Cecilie has, on behalf of the Danish section of IPPNW, written numerous letters to the mayor of Copenhagen. And at last, it seems that the arguments have been taken and we now expect the mayor to join the campaign.

ULF KÖNIG, JAN LARSSON

DLMK/SLMK – presentation

Läkare mot kärnvapen är en kvartalstidskrift som ges ut av föreningen **Svenska läkare mot kärnvapen (SLMK)** och **Danske læger mod kernevåben (DLMK)**. SLMK har ca 5000 läkare, medicinstudenter och stödpersoner som medlemmar; DLMKs medlemsantal är ca 350. Föreningarna är de svenska och danska grenarna av **International Physicians for the Prevention of Nuclear War (IPPNW)** med ca 150 000 läkare i ca 50 länder som medlemmar. SLMK, DLMK och IPPNW är politiskt och religiöst obundna organisationer med målet att avskaffa kärnvapnen genom att sprida saklig information om kärnvapnens medicinska effekter. IPPNW har huvudkontor i Boston och leds av två ordföranden (“co-presidents”).

Författaranvisningar

Redaktionen välkomnar manuskript som behandlar SLMKs/DLMKs arbetsområde. Bidragen tas helst emot via e-post, som bifogat Worddokument. Det går även bra att skicka texten på diskett/cd. Bifoga gärna foton, allrahelst digitala bilder med hög upplösning. Papperskopior går också bra. Fäst inga gem på foton och skriv inget på dem, ej heller på baksidan – sätt istället en nummeretikett på baksidan och bifoga bildtext separat. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och korta bidragen. Tiden från manusstopp till postdistribution har kortats till en månad för att tidningens innehåll ska bli färskare. Detta kräver att **tidpunkten för manusstopp iakttas strikt**.

Från redaktörerna

Omslagsbilden visar europeiska läkarstudenter som med sina kroppar markerar en tänkt ground zero för en kärnvapenattack mot den portugisiska staden Porto, där nyligen ett studentmöte ägde rum. Läs om ett seriöst, kreativt men också glädjefullt möte!

Foto: Inga Blum

Hiroshimadagen - 6 augusti

Ceremoni i Storkyrkan, Stockholm klockan 18.00. Hans Blix, KG Hammar och Frida Sundberg medverkar.

Utgivningsplan

Nr	Manusstopp	Distribution
110	1/9 -07	oktober
111	1/12 -07	december
112	1/2 -08	mars
113	1/5 -08	juni

Svenska Läkare mot Kärnvapen

Informationsblad nr 109, juni 2007
ISSN: 1400-2256 Upplaga: ca 6 000 ex

Ansvarig utgivare:

Jan Larsson
Linnégatan 2 H
753 32 UPPSALA
Tel 018-14 62 12
E-post: jan.larsson@slmk.org

Red för detta nr:

Jan Larsson och
Ulf König

Tryckeri:

Perstorps Tryckeri AB
Perstorp

Grafisk red. & formgivn:

Gösta Mårtensson
Mossvägen 20
284 34 Perstorp
Tel: 0435-356 45
E-post: info@pptryck.se

Manusstopp för nästa nr (110): 1 september, 2007

Manus till nästa nr skickas till: Jan Larsson (adress ovan)

Prenumerationsärenden handläggs av kansliet i Perstorp, adr se sid 3.

Tryckt på miljögodkänt papper.

**AKTUELLA
SLMK-ADRESSER M M**

SLMKs ordförande

Frida Sundberg
Norra Ågatan 5B
416 49 Göteborg
Tel 031-700 88 08
E-post:
frida.sundberg@slmk.org

Kanslichef

Klas Lundius
Håkantorpsmölla
284 91 Perstorp
Tel: 0435-351 58
Fax: 0435-353 27
Mobiltel: 070-520 83 58
E-post:
klas.lundius@slmk.org

Medlemsreg o bokföring

Margareta Gustafsson
Tel: 0435-351 58
Fax: 0435-353 27
E-post:
margareta.gustafsson@slmk.org

Kansli för

Stockholmsregionen

Annika Rådberg
Svenska Läkarförbundet
(Villagatan 5), Box 5610
114 86 Stockholm
Tel: 08-790 33 05
E-post: annika.radberg@slf.se

**Läkarfonden för
Förebyggande av
Kärnvapenkrig**

Postgiro: 90 10 90 – 1
Bankgiro: 901 – 0901

Medlemsavgift 2007:

290 kr resp 100 kr (stud),
sätts in på pg 90 10 90 – 1
eller bg 901 – 0901
Prenumeration på "Läkare
mot kärnvapen" ingår.

SLMKs hemsida:

www.slmk.org

IPPNW:s hemsida:

www.ippnw.org

* * *

Landsnummer – telefon:

Sverige: 0046 -
Danmark: 0045 -

**AKTUELLA
DLMK-ADRESSER:**

Se sid 22.

INNEHÅLL NR 109

Så enkelt är det. Och just så hemskt.	4
Ledare	
"No More Nukes in Our Name"	5
CTBTO övervakar provstoppsavtalet	7
En novice i mellemmagternes midte	8
Europeisk studentkonferens i Porto	10
Norge inspirerar!	11
MITTUPPSLAGET	
Bilder från studentkonferensen i Porto	12
Trident: Från Porto till London	14
Välbesökt riksdagsseminarium om Storbritanniens kärnvapenbärande Tridentubåtar	14
Mediatränningsseminarium i KARLSTAD	15
Svenska Tandläkare mot Kärnvapen - STMK	16
Alyn Ware från PNNB besöker Riksdagen, UD och NGO i Stockholm	18
Den lange seje kamp for Mayors for Peace i Danmark	19
Norske leger mot atomvåpen	20
Internationell utblick	21
DLMK:s bestyrelse	22
SLMK:s styrelse	23

... för så enkelt är det. Och just så hemskt.

Tack Costa Rica! Tack Malaysia! Ni kommer att gå till historien som stater som visat globalt ledarskap i en avgörande folkhälsofråga. Genom att ha lagt fram förslaget om en internationell konvention, som förbjuder kärnvapen, har ni tagit ett stort steg i arbetet för att förhindra ett globalt självmord, folkmord och miljömord.

Först såg det mörkt ut. Arbetskonferensen om icke-spridningsavtalet, *NPT prepcom*, stod still eftersom länderna inte kunde komma överens om en dagordning. Det verkade som om några av oklar anledning gick in för att sabotera mötet. Men så löste sig knuten och utrymme fanns för dessa goda förslag. Förslaget har utarbetats av experter från nätverket av jurister mot kärnvapen, IALANA, med stöd från SLMK, IPPNW och ICAN, International Campaign for the Abolition of Nuclear Weapons.

Det är nu drygt tio år sedan den internationella domstolen i Haag slog fast att det är olagligt att använda kärnvapen. Vi är många som väntar på att kärnvapenmakterna skall dra konsekvenserna av detta och avskaffa sina kärnvapen. Men de tycks tveka. Varför? Som Kissinger med flera skrev i vintras så har t ex USA otroligt mycket att vinna på kärnvapenedrustning.¹

Kärnvapenedrustningen är en vit (svart?) fläck på kartan i EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik. Två av EU-medlemmarna är kärnvapenmakter, och de bromsar effektivt allt konstruktivt kärnvapenedrustningsarbete i unionen, trots att EU-parlamentet kraftfullt uttalat behovet av kärnvapenedrustning. Och briterna väljer att investera i modernisering av sina kärnvapensystem, trots att kommissionens vice ordförande Margot Wallström påpekat, att europeiska länders investeringar i kärnvapenprogram kan inspirera länder i Europas närhet, t.ex. Iran, att skaffa kärnvapen. Frankrikes nyvalde president har inför valet uttalat stöd för fortsatt franskt kärnvapen innehav. Natos kärnvapendoktrin har medfört att 480 taktiska kärnvapen finns i Europa – i strid mot icke-spridningsavtalet. Men kritiken mot EU:s tystnad och tvekan i dessa frågor växer. I april hölls ett möte i EU-parlamentet med deltagare från hela unionen, där detta problem dryftades.

Malaysia och Costa Rica har rätt; det behövs ett regelverk, och det behövs tekniskt samarbete för att nå kärnvapenfrihet. Det behövs helt enkelt en förbaskad massa experter, specialister och förstasigpåare av olika

slag för att uppnå detta. Det är därför initiativet att lägga fram konventionsförslaget är så banbrytande. Det är en lång och spännande process som nu inletts.

Så varför tvekar Sverige? Varför finns inte Sverige med bland de länder som förtjänar samma tack? Sverige hade möjligheten att vara bland de första som stödde detta förslag. Detta var en möjlighet att visa framfötterna som man försatte. Som tur var fanns det andra som var mer på hugget...

Men det är inte bara superexperter som behövs. Det behövs också en global insikt om två viktiga fakta: Så länge någon har kärnvapen kommer andra också att vilja ha dem. Så länge kärnvapen finns i brukbart skick finns risken att de kommer till användning.

För så enkelt är det. Och just så hemskt.

Frida Sundberg

¹ Se artikel i LMK nr 108

”No More Nukes in Our Name”

I snart sextio år har *University of California* administrerat de båda nationella vapenlaboratorierna Los Alamos och Lawrence Livermore.

”Universitetet bör inte legitimera tillverkningen av kärnvapen, utan borde i stället helt kapa banden med laboratorierna,” säger Ellen McClure vid universitetet i den kaliforniska kuststaden Santa Barbara.

Omgivna av fredsduvor, kulörta origamifåglar, inleder sexton elever vid UC at Santa Barbara en hungerstrejk för att tvinga styrelsen för *University of California*s tio universitet att stoppa sitt samarbete med två nationella vapenlaboratorier. Medan de skriver under sin appell, skanderar ett hundratal elever taktfast ”*UC Regents use your brains, no more nukes in our name.*”

– Universitetet utövar ingen verklig tillsyn över laboratorierna. Istället slussar de utexaminerade forskare till labben och ger därmed dessa akademisk trovärdighet. Vi har ett ansvar att stoppa denna galenskap, uppmanar Will Parrish i megafon.

UC at Santa Barbara rektor Henry Yang lovar att personligen överlämna elevernas resolution till universitetssystemets styrelse. I sin helhet lyder den: ”Vi uppmanar *University of California* att fullständigt och omedelbart återkalla sitt kontrakt att administrera *Los Alamos National Laboratory* och *Lawrence Livermore National Laboratory* eftersom tillverkningen av *the Reliable Replacement Warheads* (en ny generation kärnvapen) och Los Alamos planer på att tillverka plutoniumkärnor tydligt bryter mot artikel sex i ickespridningsavtalet.”

– Jag kommer att hungerstrejka så länge det behövs, i första hand till nästa styrelsemöte, säger Carleigh O'Donnell. Hon sitter utanför ett av

”Det är vårt ansvar att sätta stopp för galenskapen på de nationella vapenlaboratorierna,” säger Will Parrish, en av de hungerstrejkande på UC Santa Barbara.

de tält de hungerstrejkande slagit upp på en gräsplätt intill administrationsbyggnaden.

– Eftersom labben just nu håller på att utveckla en helt ny generation kärnvapen, är det viktigt att ta till radikala metoder, fortsätter hon. Men eleverna på UC at Santa Barbara är också de först som inrättat en kommitté för en mer traditionell översyn av vad vapenlaboratorierna håller på med.

– Översynskommittén ska finnas till dess alla kärnvapen är avskaffade, eller till dess universitet kapat banden med labben, tillfogar Will Parrish. I höst planerar vi att genomföra en vapeninspektion av Los Alamos. Då hoppas vi kunna bjuda in Hans Blix, representanter för atomorganet IAEA och Navajoinianernas ledare Joe Shirley, som nyligen undertecknade en lag mot fortsatt uranbrytning på Navajomark.

– Universitetets egen tillsyn över vapenlaboratorierna är i det närmaste obefintlig, säger David Krieger, chef för tankesmedjan *Nuclear Age Peace Foundation* som stödjer elevernas aktion. Styrelsemedlemmarna utses av

delstatens guvernör, och flertalet har bidragit till hans valkampanjer. De har en mycket lättsinnig och ganska likgiltig inställning till laboratorierna. Att eleverna nu har skapat en egen översynskommitté är ett enastående genombrott!

RRW högst på dagordningen

National Nuclear Security Administration (NNSA, det nya namnet på den federala myndigheten för USAs kärnvapen) beslutade nyligen att Lawrence Livermore ska bygga en ny generation kärnvapen, de så kallade *Reliable Replacement Warheads (RRW)*. Uppdraget är att göra de nya vapnen säkrare, tillförlitligare, enklare att konstruera och billiga att underhålla. Det är också meningen att RRW-vapnen inte ska behöva testas utan kunna konstrueras med hjälp av datorsimuleringar som bygger på erfarenheterna från de kärnprovsprängningar som USA genomfört fram till 1992. Det första vapnet är tänkt att ersätta de W76-bomber som för närvarande används inom den amerikanska marinen.

– RRW-vapnen skulle bli de första

kärnvapen som USA tillverkat sedan det kalla kriget. Det är ett klart brott mot ickespridningsavtalet, eftersom USA har förbundit sig att stoppa kapprustningen och verka för total nedrustning. Därför vill vi först och främst rikta uppmärksamheten mot RRW-vapnen och se till att programmet stoppas, säger Ellen McClure, medlem av elevernas översynskommitté.

University of California har tidigare allvarligt kritiserats för stora säkerhetsbrister vid laboratorerna. Den 8 maj skrev det amerikanska energidepartementet ett nytt sjuårigt avtal, värt upp till 45 miljoner dollar årligen, med ett konsortium som leds av universitetet, men som också inbegriper företag med lång erfarenhet av tillverkning och tester av bland annat kärnvapen: Bechtel, BWX Technologies och Washington Group International.

– Vapenlaboratorierna skulle fortsätta sin verksamhet även om *University of California* inte administrerade den, men det skulle i alla fall försena RRW-programmet en del, säger hungerstrejkande Adrian Drummond-Cole.

Skälet till att USA behöver nya kärnvapen är, enligt kongressbeslutet, att den amerikanska arsenalen börjar

bli åldersstigen. De äldsta kärnvapnen tillverkades på sextioalet, och NNSA befarar att de inte längre är tillförlitliga.

– Föreställ dig en lika gammal bil, som i många år stått i hög temperatur ute i öknen på samma sätt som ett stort antal av våra kärnvapen suttit monterade under flygplansvingar i stark hetta. Många material, till exempel plaster, kan ha förändrats och spruckit, sa David Schwoegler, talesman för Lawrence Livermore, i en tidigare intervju.

Men det finns forskare som tror att varken plaster, eller vapnens plutoniumkärnor har blivit mindre säkra. En studie som offentliggjordes i slutet av förra året visar att plutoniummetallen har nästan dubbelt så lång livstid som man tidigare trott, upp till hundra år.

– Ingen mänsklig skapelse varar kanske för evigt, men våra kärnvapen tycks vara ovanligt robusta, säger vapeningenjören och förre biträdande försvarsministern Philip Coyle.

– Jag tror att det verkliga skälet är att Bushadministrationen vill ha ett nytt, mindre vapen, istället för den kärnvapenbestyckade *bunker buster* som Kongressen stoppade för några år sedan, säger Will Parrish. NNSA har också talat om en kris inom kärn-

vapenkomplexet, att de forskare och ingenjörer som varit med om att bygga atombomber snart går i pension, och att kunskapen därmed skulle försvinna. De vill entusiasmera och träna dagens anställda, eller som NNSA självt uttrycker det, ”öva komplexet”.

– Det är viktigt att vi just nu fokuserar på RRW-programmet, säger Carleigh O’Donnell. Om dessa vapen byggts skulle de också kunna användas för att bomba till exempel Iran.

Öppet meningsutbyte

Samtliga de styrelseledamöter inom UC-systemet som Infobladet varit i kontakt med, har avböjt att kommentera elevernas krav. Det är beklagligt, men knappast förvånande, konstaterar David Krieger.

– Det är en moralisk fråga för ett universitet, som har till uppgift att undervisa en ny generation om vår historia och kultur, huruvida man själv ska vara involverad i tillverkningen av massförstörelsevapen, vapen som kan förinta civilisationen och mänskligheten. Vilken konflikt! säger han. Det är meningen att ett universitet ska vara öppet, att kunskap fritt ska utväxlas, inte att den ska döljas bakom hemligstämplade barriärer. Ett universitet bör inte sanktionera eller ge legitimitet till hemlig forskning om dessa oerhört destruktiva förintelsevapen.

Solen börjar sakta sjunka i Stilla Havet, skuggorna blir allt längre på den lilla gräsplätt som den närmaste tiden kommer att bli de hungerstrejkandes boplatser.

– Sedan Hiroshima och Nagasaki har mitt universitet tillverkat kärnvapen. Jag anser det är mitt ansvar som UC-student att inte längre vara undfallande och acceptera den här verksamheten, säger Ellen McClure.

– Jag är beredd att hungerstrejka tills vi får igenom våra krav, tillfogar hennes tältgranne Carleigh O’Donnell.

*Claes Andreasson,
Los Angeles.*

Sexton elever vid universitetet i Santa Barbara hungerstrejkar för att tvinga universitetet att klippa banden med de nationella vapenlaboratorierna.

CTBTO övervakar provstoppsavtalet

CTBTO är till för att lokalisera alla slags kärnexplosioner under marken, i havet eller i atmosfären. Man har mätstationer av olika typer¹. Ett mycket avancerat men säkert kommunikationssystem med sex satelliter knyter ihop stationerna och samlar in informationen. I Wien behandlas denna och skickas ut till medlemsstaterna.

CTBTO (Comprehensive Nuclear-Test-Ban Treaty Organization) har sitt huvudkontor i Wien. Uppgiften för dess tre hundra medarbetare är att kontrollera att provstoppsavtalet upprätthålls. Detta öppnades för underskrift av FN:s generalförsamling i september 1996. Avtalet har dock inte trätt i kraft, men CTBTO arbetar för fullt.

För att avtalet skall träda i kraft krävs att 44 speciellt angivna länder ratificerar² avtalet, nämligen de länder som har kärnkraft eller forskningsreaktorer. Av dessa har Indien, Pakistan eller Nordkorea inte ens skrivit under avtalet. Av de övriga har USA, Kina, Colombia, Egypten, Indonesien, Iran och Israel ännu inte ratificerat det.

I samband med NPT-Prepcom i Wien fick vi möjlighet att besöka CTBTO:s operationsrum och fick en inblick i hur denna tioåriga organisation arbetar. Med en budget på 110 miljoner dollar har man planerat 337 mätstationer i 90 länder. De flesta är redan i bruk. Man förser kontinuerligt sina medlemsstater (de 177 som skrivit under avtalet) och andra anslutna organisationer med data. Organisationen finansieras genom bidrag från nyttjarna.

Ett verkligt test för organisationen var Nordkoreas kärnvapentest den 9 oktober 2006. CTBTO kunde omedelbart lokalisera

Foto: Klas Lundius

“Hjärtat” i CTBTO:s verksamhet i Wien är kontrollrummet där man på stora skärmar kan följa informationen som kommer in från de olika mätstationerna ute i världen.

sprängningen och dessutom avgöra att det inte var en naturlig jordbävning. För att avgöra om det var en kärnsprängning var man tvungen att invänta mätresultat från närmaste mätstation som kunde mäta de utträngande gaserna från den underjordiska sprängningen. Eftersom endast 10 av 40 planerade stationer av denna typ var igång, fick man vänta tills vinden burit materialet till Yellowknife i Kanada. Där kunde man konstatera att proverna tydde på en kärnexplosion. Eftersom avtalet ännu inte trätt i kraft kunde man inte säga mer än så. Man kan alltså inte bevisa att det var en kärnexplosion. Man kan inte göra mätningar på plats vilket man kunnat om avtalet varit i kraft.

En biprodukt är att man kan varna för t.ex. tsunamis genom att man är hopkopplad även med ”disaster war-

ning centers”. Även det civila flyget kan få hjälp med varningar för t.ex. vulkanutbrott så att man undviker att flyga in i molnen av aska.

Alla data sänds ut i realtid till medlemsländerna, som med hjälp av tillgängliga dataprogram har möjlighet att tyda dem.

Mer info på www.ctbto.org

Klas Lundius

¹ seismiska, hydroakustiska, radionukleära samt av infraljudstyp

² Ratificering: en regerings godkännande av en tidigare framförhandlad internationell överenskommelse (traktat). Härigenom blir traktaten folkrättsligt bindande för den ratificerande staten. (NE)

En novice i mellemmagternes midte

Fra den 29. til d. 31. marts deltog tidligere IPPNW Co-president Ron McCoy og jeg i *Middle Powers Initiative's* artikel 6 forum i Wien på vegne af IPPNW. *Middle Powers Initiative* er en koalition af nedrustningsorganisationer, der arbejder sammen med diplomater fra en række mellemmagter på at sikre at nedrustning og ikke-spredning fortsat er på den internationale dagsorden. Medlemmer af koalitionen inkluderer, udover IPPNW, internationale organisationer, der repræsenterer kvinder, ingeniører, videnskabsmænd, kvinder og jurister, samt flere ekspertorganisationer som Nuclear Age Peace Foundation og Global Security Institute. *Middle Powers Initiative* har i årenes løb arrangeret en række forskellige møder, men siden sammenbruddet af forhandlingerne af Ikke-spredningstraktaten i 2005 har alliancen fokuseret på at forberede den næste runde af forhandlinger i 2010 ved såkaldte "artikel 6 forums". I Wien var det, det fjerde sådanne møde med fokus på Ikke-spredningstraktatens fremtid. Repræsenteret var regeringer fra Østrig, Japan, Belgien, Norge, Sverige, Tyskland, Sydafrika, Chile, Sydkorea, Holland, New Zealand, Irland, Brasilien, Costa Rica, Egypten, Italien, Indonesien og Canada. Mødet blev afholdt i det internationale energiagentur's (IAEA) lokaler i FN bygningen.

Hovedemnet for diskussionerne var selvsagt Ikke-spredningstraktatens fremtid, og hvordan genforhandlingerne i 2010 kan blive en succes. Det store brydningspunkt er hvorvidt traktaten udelukkende skal bruges til at garantere ikke-spredning, eller om den kan føre til nedrustning. Skal traktaten ændres? – Og hvis ja, skal der så ændres i flere artikler, eller skal man begynde sig til at indføre en tidsgrænse for nedrustning i atomvåbenstaterne. En atomvåbenkonvention blev også diskuteret, og i særdeleshed hvorvidt denne bør forhandles i en proces

parallel til genforhandling af Ikke-spredningstraktaten, eller om den eksisterende traktat med tiden skal munde ud i en atomvåbenkonvention. Endelig var der visse erfarne diplomater, der påpegede at man ikke kunne forvente, at nogen former for ændringer ville blive vedtaget, men at bare det at foreslå dem, ville tvinge forhandlingsparterne til at tage seriøst stilling til traktatens fremtid i stedet for at træde vande, som det har været tilfældet ved tidligere genforhandlinger.

Atomenergi har efterhånden sneget sig ind i debatten om nedrustning som en uomgængelig faktor. Med udsigten til en fremtid med knappe energiresourcer, kæmper alle for nye løsninger og flere og flere stater satser igen på atomenergi. Situationen i Iran har vist hvorledes civilt og militært brug af atomart materiale hænger uløseligt sammen. Spørgsmålet er om vi bliver nødt til at afskaffe al civil brug af atomart materiale, før man vil kunne garantere en fremtid uden atomvåben, på grund af udfordringer med monitorering og sikkerhed. Eller kunne det forestilles at man ville være i stand til at forhandle global nedrustning trods eksistensen af civile atom anlæg?

Et udkast til en *Fissile Material Cut-Off Treaty* – eller sagt på dansk, en traktat, der skal sikre international kontrol med alt atomart materiale – blev præsenteret. Ligeledes præsenterede fredsorganisationerne et udkast til en international institution, der skulle kontrollere alt atomart materiale og derved fjerne teknologien til at fremstille materialet fra de enkelte lande. Dette blev modtaget med noget blandede følelser fra regeringsrepræsentanterne. Et emne, der manifesterede sig flere gange i løbet af de tre dage, var aftalen mellem USA og Indien om salg af atomart materiale til Indien. Denne aftale blev indgået sidste år og er en de-facto accept af Indien som en atomvåbenstat. Dette er

en ny og dramatisk udvikling, som kan have store konsekvenser, hvis nye atomvåbenstater, der ikke er med i Ikke-spredningstraktaten, bliver accepteret internationalt. Vores eneste sanktionsmulighed overfor dette er gennem det, der hedder *Nuclear Suppliers Group*, som Danmark, Sverige og USA blandt andet er medlem af. Denne gruppe af 45 lande samarbejder om at garantere eksport af atomart materiale på en vis, der medvirker til nedrustning. Det kan man ikke just sige aftalen mellem Indien og USA gør, da materialet leveret også vil kunne bruges til våben i et land med Indiens teknologi.

I løbet af mødet blev alle deltagerne vist rundt i de faciliteter, der tilhører *Comprehensive Test-ban Treaty* organisationen. Organisationens opgave er at overfor den kæmpe udfordring at opbygge et monitoreringssystem, der sikkert vil kunne detektere atomtests. Deres teknologi og erfaringer vil spille en vigtig rolle i enhver form for forhandlinger om nedrustning, da det er nødvendigt at kunne give verdens stater sikkerhed for at alle nedrunder og lever op til en global aftale.

Hans Blix præsenterede ligeledes under mødet konklusionerne fra hans kommission om masseudryddelsesvåben, der anbefaler en række konkrete skridt, der kan tages mod nedrustning. Endelig diskuterede eksperter udfordringerne forbundet med fred og nedrustning i Mellemøsten samt potentialet for en atomvåbenfri zone i regionen, og hvordan disse emner er uløseligt forbundet med global nedrustning. Det debatteres fortsat hvorvidt *Middle Powers Initiative* skal gå ind i arbejdet for nedrustning i Mellemøsten, på samme vis som IPPNW de sidste par år har arbejdet intensivt med mulighederne for en atomvåbenfri zone i regionen.

Da hoveddeltagerne i artikel 6 forum er ikke-atomvåben stater, er det naturligt af en stor del af diskussionen

Foto: Povl Revsbech

Cæcilie Böck Buhmann

med kritiske røster, der frygtede at dette ville underminere alle fremtidige forsøg på at forhandle nedrustning.

Efter det officielle to-dags møde afholdt medlemsorganisationerne af *Middle Powers Initiative* et planlægningsmøde, hvor man fortalte om aktuelle kampagner og diskuterede fremtidigt samarbejde og fokus for koalitionen. Man planlægger et nyt møde i efteråret 2007, men der er allerede mange aktiviteter i øjeblikket i forbindelse med forberedelseskonfe-

rencen for genforhandlingerne af Ikke-spredningstraktaten i Wien i hele maj måned. Disse arrangeres såvel af *Middle Powers Initiative* og de enkelte organisationer. IPPNW er blandt andet aktive med den nye ICAN kampagne for global nedrustning, som blev skudt fra start i slutningen af april 2007.

Cæcilie Böck Buhmann

handlede om vores muligheder for indflydelse på global nedrustning. Atomvåbenfri zoner har løbende været fremhævet som et effektivt værktøj i ikke-atomvåbenstaters hænder. Der eksisterer allerede atomvåbenfri zoner i Sydøstasien, Oceanien, Afrika, Sydamerika, Antarktis og snart også i Centralasien. I øjeblikket gøres der tiltag fra mange sider i retning af en atomvåbenfrizone i Europa, men dette kræver dog mere end bare enighed blandt staterne, da der er atomvåben på europæisk jord, og mange af landene er medlem af NATO, der fortsat baserer sin forsvarsstrategi på atomvåben, som den ultimative løsning. En gammel ide med at skabe en nordisk atomvåbenfri zone, blev genoplivet, da ingen atomvåben er placeret i Norden, og kun tre stater ville skulle genoverveje, deres i forvejen forbeholdne NATO-strategi. Dette ville også inkludere Danmark, der tillader atomvåben på dansk jord i krigstid. Selvom det ikke ville være muligt at gennemføre ideen, ville den være med til at skabe vigtig debat om vores forsvarsstrategi. Andre vigtige bidrag er at ikke-atomvåben stater bør give deres besyv med til at sikre transporten af atomart materiale. Det er også på tide at presse for en revurdering af NATOs strategi, der fortsat beror på sikkerheden i atomvåben. Af vildere ideer, blev det ligefrem foreslået, at man skulle trække sig fra Ikke-spredningstraktaten i et forsøg på at skabe konsekvenser for atomvåbenstaterne, der aldrig lever op til deres forpligtelser. Dette blev dog mødt

Hermed indkaldes til

Landsmøde

I Danske Læger Mod Kernevåben

Landsmødet afholdes

Lørdag 18. august kl. 14.00

i Klaus Arnungs konsultation,
Lille Strandstræde 10 (ved Nyhavn), København.

Dagsorden i henhold til vedtægterne.

DLMK dækker som vanlig deltagernes
rejseudgifter svarende til en togbillet.
Efter landsmødet middag på en nærliggende
restaurant.

Vel mødt til landmødet

Povl Revsbech
formand

Europeisk studentkonferens i Porto

Under valborgsmässohelgen ägde den åttonde årliga europeiska studentkonferensen rum, denna gång i Porto, Portugal. Helgen var ovanligt lyckad, med intensiva dagar och sena kvällar.

Temat var "Nuclear War Through-out Time" och detta innefattade föreläsningar om medicinska konsekvenser av kärnvapnen såväl som specifika konflikter som Iran och Nordkorea, och kärnvapen i Frankrike och övriga Europa. Workshopar om *Nuclear Weapons Inheritance Project* och om *Dialogues with Decisionmakers* var

välbesökta och gav kött på benen inför framtida aktiviteter. Den mest praktiskt inriktade workshopen handlade om Trident med planering av aktiviteter kring höstens vetenskapliga konferens i ämnet. Även workshopar om ledarskap och fundraising gav nyttig kunskap som kan användas i framtiden.

Konferensen var ovanligt välorganiserad och de portugisiska studenterna hade gjort ett fantastiskt arbete. Allt skedde i princip på utsatt tid, boende, matsservering och konferenslokaler låg

i anslutning till varandra och informationen som skickats ut var föredömlig. Kvällsaktiviteterna innefattade båtturer på floden Duoro, bufféer och en kulturell karneval. Target X var också ovanligt lyckat – kanske för att vi delade ut blommor vilket gjorde att vårt budskap uppskattades mer. Nästa år är mötet förlagt till Rumänien och förhoppningsvis har de rumänska studenterna fått med sig en hel del goda idéer om hur man ordnar en bra konferens.

Marit Hansson

Stadskamp (Skulle vi kunna ordna en studentkonferens?)

Porto vs Umeå

Efter en fantastisk studentkonferens i Porto kände vi oss tvungna att rannsaka oss själv. Skulle vi i Umeå kunna klara av att genomföra ett liknande stordåd – att arrangera en studentkonferens?

1. Vattendrag

Porto: En slingrande och pumpande ådra som skiljer den gamla staden från portvinet. Vackert.

Umeå: Ren, kall och istäckt halva året (en stad där det inte bara är Jesus som går på vattnet). Lika vackert.

Porto 1, Umeå 1

2 Klimat

Porto: Den lite kyliga atlantluften gjorde inte så mycket när solen värmdde.

Umeå: Klimat? För att kunna garantera någon slags uteaktivitet skulle konferensen behöva hållas under högsommaren.

Porto 2, Umeå 1

3. Kärnvapen

Porto: Har en klok borgmästare som tycker att kärnvapen är dåliga. Är självklart medlem i Mayors for Peace.

Umeå: Trots upprepade påtryckningar från Umeås lokalgrupp vill Umeå stad fortfarande inte vara med i Mayors for Peace. Sådana här typer av beslut ska tas på nationell nivå, så om något händer får det svenska gardet ta första bästa inrikesflyg upp till Umeå, till ett förmånligt pris...

Porto 3, Umeå 1

4. Tekniskt kunnande

Porto: Hemsida, bildspel, presentationer - allt otroligt proffsig!

Umeå: Om man tar en snabb titt på SLMKs studentsida kan man skönja katastrofen. Ctrl + Alt + Delete

Porto 4, Umeå 1

5. Punktlighet

Porto: De ville vara punktliga, men nådde inte riktigt ända fram. 15 mi-

nuters kaffepaus för 140 deltagare och två servitriser är lite väl optmistiskt.

Umeå: Punktlig är både Anders och Karins mellannamn. Hela den svenska studentgruppen är extremt punktliga. De enda som inte var punktliga i den svenska delegationen var Åsas & Johannas väskor. Åsa fick njuta av sitt bagage i 16 timmar innan det var dags för hemresa.

Porto 4, Umeå 2

Konklusion

Trots ett tappert försök nådde vi inte riktigt ända fram... Vi tackar för en god match och är mycket glada för att Rumänien valde att arrangera nästa års studentkonferens, både för vår och för Europas skull.

Anders Olsson och Karin Svensson

Norge inspirerar!

Med på årets europeiska studentkonferens i Porto fanns en norsk delegation från Trondheim. Cecilie Horvei och Ellen Leirvik Rabben var två av dem och några av oss i den svenska delegationen fick ta del av deras erfarenheter då de med stor entusiasm berättade om sitt arbete.

Medfred, Norska Läkare mot Kärnvapens studentgrupp, i Trondheim består av 8-10 aktiva medlemmar, men förutom det finns ett stort antal medicinstudenter som är med till och från vid olika aktiviteter. En lördagsförmiddag arrangerades nyligen en framgångsrik Target X-aktion då förutom de aktiva i gruppen ytterligare tjugofem studenter fanns med och hjälpte till. Cirka 900 namnunderskrifter samlades in till projektet ICAN¹ och det delades ut solrosfrön till minne av nedläggningen av kärnkraftverket i Ukraina. Föreningen *Nej till kärnvapen* fanns med och politiker var med och talade. I förberedande syfte berättades det om aktionen i radio dagen innan. Sammantaget fick satsningen mycket god respons och många förbipasserande kom med uppmuntrande ord. Target X i Trondheim genomfördes samtidigt som aktioner i Oslo, Bergen och Tromsø. I samband med IPPNW:s Londonkonferens planerar Medfred i Trondheim att göra en liknande satsning, fast då med ännu fler medicinstudenter.

Cecilie och Ellen berättar att Medfred har flera mål, deras största just nu är att rekrytera kommunstyrelsens ordförande i Trondheim till Mayors for Peace. Ett annat mål är att ge föreningen ett ansikte utåt via media och föredrag på bl a studentsamfundet. I Norge ges det utrymme för reklam för humanitära syften under storhelger och Medfred siktar på att utnyttja denna möjlighet för att sprida information om föreningen. Ytterligare något som bör nämnas är det alltid så

Ellen Leirvik Rabben och Cecilie Horvei från norska Medfred kom med inspirerande erfarenheter till IPPNW:s konferens i Porto.

aktuella målet att rekrytera nya medlemmar. Hittills har man främst försökt få fler intresserade genom att prata med människor i umgängeskretsen, men man har även annonserat i tidningar och varit med på studentföreningarnas presentationskvällar. En nyckel i att få in nya aktiva har varit att låta människor engagera sig i liten utsträckning till att börja med, för att sedan successivt kunna få ta ett ökat ansvar.

Vad kan då vi i Sverige lära oss av Medfred? Cecilie och Ellen uppmanar oss att inte ge upp, utan att vara ihärdiga och att prova om och om

igen tills vi lyckas. De tipsar oss om att börja med att göra enkla saker och att sänka tröskeln för att låta nya människor engageras. Fråga om hjälp och be människor att vara med två timmar och hjälpa till istället för en hel dag. Sist men inte minst får vi rådet att vi ska tro på det vi gör och att göra det enkelt!

*Maria Cederlund
maria.cederlund.198@student.ki.se*

¹ International Campaign to Abolish Nuclear Weapons

Den åttonde årliga europeiska studentkonferensen i Porto

Svensk-norsk-kazakiskt samarbete kring Dialogues with Decisionmakers

Wenjing håll

Foto: Leo Stockfeldt

Den svenska

Foto: Catarina Rodrigues

Europeiska studenter bollar idéer om Trident

Foto: Catarina Rodrigues

r tal om NWIP

Foto: Åsa Lindström

Diskussioner kring kärnvapen i Europa

delegationen

Foto: Catarina Rodrigues

Workshop

Trident: Från Porto till London

Förberedelserna inför höstens vetenskapliga konferens i London, *Nuclear Weapons: the Final Pandemic*, och försöken att avveckla Trident har redan pågått en tid och studentkonferensen i Porto blev nu ett avstamp för våra aktiviteter i London.

En av konferensens många workshoppar kom att innehålla mycket praktiskt planerande kring vad vi studenter kan göra i London. Vad vi kan göra för att få uppmärksamhet från allmänheten; vad vi kan göra för att synas i media; vad vi kan göra för att

påverka beslutsfattare att ändra beslutet om förnyelse av Trident. Idéerna var många och inriktade på att synas och höras. De sträckte sig från saker vi är bra på och har gjort många gånger, såsom Target X, till smågalna och spektakulära idéer som att hyra en zeppelinare, skriva ”no nukes” på den och skicka upp den i luften över London. Planering av en ny cykeltur, liknande Baltic Bike Tour som genomfördes inför Helsingforskonferensen, drogs också igång.

Tanken är att vi under ett par dagar

verkligen ska nå ut med vårt budskap om kärnvapnens effekter, den slutliga pandemin, och budskapet om vad Storbritanniens kärnvapenprogram kostar, vad pengarna skulle räcka till istället. Och slutligen budskapet om att världen faktiskt skulle bli lite bättre utan Storbritanniens kärnvapen.

Planeringen är igång efter att ha påbörjats i Porto. London närmar sig och kanske, kanske även slutet på Trident.

Åsa Lindström

Välbesökt riksdagsseminarium om Storbritanniens kärnvapenbärande Tridentubåtar

Under vintern har man i det brittiska parlamentet fört en debatt om huruvida de kärnvapenbärande Tridentubåtarna successivt ska avvecklas eller om de ska förnyas.

I mars anordnade Nätverket för kärnvapenedrustning – där SLMK ingår – i samarbete med SIPRI och Olof Palme International Center ett seminarium i riksdagen under rubriken ”Trident and a Nuclear Weapons Free Europe”.

Seminarier, som lockat ett sjuttioaltdeltagare, öppnades av riksdagsman Lennart Levi och Alexandra Sundberg från IKFF¹ hälsade alla välkomna.

Alyson Bailes, chef för SIPRI, talade om den brittiska kärnvapenpolicyn och tog upp olika argument som framförts i Storbritannien för att man ska fortsätta att inneha kärnvapen. Hon såg ändå som positiv att parlamentet nu för första gången ska få rösta om kärnvapnen.

Richard Guthrie, forskare och nu parlamentsledamot, redogjorde för de-

batten i parlamentet, där flera av partierna är delade i sin uppfattning.

Caroline Gilbert, vice ordförande i CCND, Christian Campaign for Nuclear Disarmament i Storbritannien, talade om det civila samhällets arbete för att förhindra att Tridentsystemet förnyas. Kampanjen har brett stöd från olika kristna kyrkor med ett hundratal biskopar, liksom från andra trossamfund som man samarbetar med: muslimer, hinduer, buddister...

Stig Gustafsson, Svenska Jurister mot Kärnvapen, lyfte fram viktiga steg mot ett kärnvapenfritt Europa: Haagdomstolens yttrande 1996, Europaparlamentets resolution från 2005 med sina 96 punkter, diskussionen om en kärnvapenfri zon i Europa och slutligen möjligheten för NATO-länder att säga upp avtal där de accepterar kärnvapen på sitt område.

Henrik Salander från WMDC² talade om slutsatserna i kommissionens rapport, den s k Blixrapporten: om de trettio rekommendationer i rapporten

som handlar om kärnvapen; om nödvändigheten att skapa säkerhet för alla stater utan kärnvapen; om att så länge några stater har kärnvapen kommer andra att också vilja ha dem och slutligen om att så länge de existerar finns risken att de kommer att användas.

Senare denna kväll den 14 mars röstade det brittiska parlamentet för en förnyelse och vidareutveckling av systemet med kärnvapenbärande Tridentubåtar.

Ett utförligt referat av seminarier finns på www.palmecenter.se

Leonore Wide, SLMK Stockholm leonore.wide@slmk.org

¹ IKFF = Internationella kvinnor för fred

² WMDC = Weapons of Mass Destruction Commission

Välkommen till En heldag i rampljuset

Lördagen den 1 september

Kl 9.30 - 16

Medietränningsseminarium i KARLSTAD

Att göra sig hörd och förstådd är grundläggande inom vår opinionsbildande verksamhet. Denna dag syftar till att träna upp och förbättra vår förmåga att formulera budskapet så att argument når fram till såväl media som enskilda lyssnare. Genom föreläsning, diskussion och ett antal praktiska övningar får deltagarna ökad förståelse för mediala mekanismer och strategiskt kampanjarbete liksom förbättrade praktiska färdigheter. Ett specialkomponerat kompendium med tips på läsning och fördjupning kommer att användas under dagen.

1. Vad är utgångspunkten?

Gemensam introduktion i grundläggande mediekunskap – strategiska metoder inom PR, kampanjplanering, lobbyism, retorik och medialt bemötande. De efterföljande övningarna kommer att följas och coachas av föreläsare/moderator och ge tillfälle till ytterligare fördjupning, frågor och tips.

2. Goda och dåliga förebilder.

Vi går igenom lyckade och misslyckade fall från verkligheten och följer upp med gruppdiskussioner. Deltagarna får analysera och diskutera materialet och tillsammans med moderatören sammanställa sina åsikter.

Paus

3. Vässa argumenten

Workshops i budskap och framställningskonst. Individuella och gruppvningar som syftar till att förbättra deltagarnas framställningskonst i tal och skrift. Vi jobbar med att öva retoriska verktyg och argumentationsteknik. Vi lägger särskilt fokus på att formulera budskap och argument utifrån IPPNW:s verksamhet.

Lunch

4. I hetluften

Aktiv medieträning med fingerade intervjusituationer och hur man bemöter oväntad publicitet. Deltagarna tränas i att debattera och bemöta frågor, samt i att lära sig hur man förbereder sig för det väntade såväl som det oväntade. Vi gör video- och ljudupptagningar och tränar även kroppsspråk, röst och komposition.

Paus

5. Reflektion och framåtblickande

Vi går igenom resultat från dagens övningar och inspelningar. Deltagarna får analysera och reflektera över dagens arbete och formulera framtida verksamhetsområden. Moderatören sammanställer dagen.

Vi har ett begränsat antal platser så du som vill delta: Anmäl dig snarast!

I samband med mötet hålls också ett öppet styrelsemöte; fredag afton och söndag förmiddag.

(Särskild kallelse kommer till styrelsen) OBS mediaseminarier är INTE bara för styrelsen utan en bra chans för alla att utveckla sig i mediakunskap med proffs på området.

Anmälan till

Vendela Englund-Burnett

wendela.englund@hotmail.com

Tel 054 212942 (kvällstid) eller 070 5829270

Vi reserverar bra och billiga hotellrum om du behöver. Bokas i samband med anmälan..

Ange i din anmälan om du behöver rum, och för vilka nätter.

Svenska Tandläkare mot Kärnvapen - STMK

Svenska Tandläkare mot Kärnvapen i samarbete med Yrkesgrupper mot Kärnvapen och med stöd från Kommittén för EU-debatt anordnade i Göteborg i höstas tre olika seminarier. Vid det första seminariet, strax före valet i höstas, inbjöds samtliga i Göteborg representerade riksdagspartier till en hearing, och alla tackade ja. I samband med inbjudan fick politikerna följande frågor:

– Under de senaste åren har kärnvapenmakterna arbetat med utveckling av nya kärnvapen och antagit nya kärnvapendoktriner. Detta innebär uppenbara brott mot internationella avtal. Har Sveriges politiker agerat på ett tillfredsställande sätt beträffande detta, offentligt, i EU och i FN?

– På vad sätt anser du att Sverige skall agera i dessa och liknande frågor under den kommande mandatperioden?

– Vad anser du att den svenska regeringen bör göra för att driva igenom olika förslag ur Blix-kommissionens rapport?

– Två av EU:s länder är kärnvapenmakter. Anser du att EU:s resolution mot massförstörelsevapen skall behandlas i Sveriges riksdag samt att Sverige, tillsammans med övriga kärnvapenfria EU-länder, aktivt skall verka för att inom överskådlig tid göra hela EU till en kärnvapenfri zon?

Gunnar Westberg från Svenska Läkare mot Kärnvapen inledde hearingen med att diskutera kärnvapenhotet och frågade varför detta inte tagits upp i valrörelsen.

Politikerna redogjorde för hur deras partier stod i kärnvapenfrågan varefter debatt och utfrågning vidtog. Trots ett kraftigt regnväder infann sig många

personer till mötet. Samtalet med politikerna blev mycket givande. Flera av dem visade intresse för att ansluta sig till *Parlamentariker för fred*. I debatten märktes en skillnad i synen på dagens hotbild. Riksdagskandidaterna från moderata samlingspartiet och kristdemokraterna menade att Iran utgör det största hotet mot världsfre-

avslutade hearingen med en dikt av Tage Danielsson, *Råd till ett nyfött barn, angående i vilken ordning det bör skaffa sig sina övertygelser*:

”Alla -ismer där vi stannat är sekunda, inte störst. Freden måste komma först.”

Vid seminariet på den odontologisk riksstämman deltog (fr.vä) barnläkaren Henry Ascher, Birgitta Jälevik, pedodontist och Claes Reit, ordförande i STMK

den idag. Detta höll de övriga partierna inte med om. Gunnar Westberg menade att Sverige i många sammanhang gör en bra insats för kärnvapenedrustningen. Han hade svårt att tro att Iran är det största hotet mot världsfreden. Hur kan man tro att Iran vill skaffa kärnvapen för att utplåna Israel? Man skulle samtidigt döda mängder av palestinier och skada Hizbollah-anhängarna i Libanon. Och vem inger oss föreställningen om att det är så bråttom? Irans nukleära program har ju pågått sedan shahens tid.¹ Gunnar

Barnet bakom tänderna - hur mår flyktingbarn i Sverige idag? var ämnet för ett seminarium på den odontologisk riksstämman, där barnläkare Henry Ascher talade under rubriken ”Mötet mellan vi och dom i arbetet med flyktingar är spännande, men det okända kan också te sig skrämmande”. De asylsökande flyktingar som kommer har olika bakgrund och många historier att berätta.

¹ Ämnet har berörts tidigare i LMK, se bl.a. nr 103 och 108

Flykten från hemlandet har ofta varit brådstörtad och de lever med våldsamma minnen därifrån. På 1980-talet fick 80-100 % av de asylsökande stanna medan det år 2004 endast var 8 % som fick uppehållstillstånd. Hur mår barnen i allt detta? Barn är vana att lita på sina föräldrar. Nu får de se dem hjälplösa och kan känna sig svikna av dem och av andra vuxna de möter. Både barnen och de vuxna lider av flashbacks och mardrömmar och känner sig allmänt dåliga.

Föräldrarna måste stötts så att de kan hjälpa barnen i detta. Familjen behöver stöd för att skapa ett nytt liv och ett nytt socialt nätverk. Man kan se att ökad ohälsa snarare beror på fattigdom i det nya landet än på medicinska sjukdomstillstånd. Man kan också se vad som händer i världen i barnens sätt att reagera på skolgården.

Birgitta Jälevik fortsatte seminariet med att tala om erfarenheter som tandläkare både för patienter vid

Rosengrenska kliniken och på speciallistkliniken i Mölndal där hon arbetar som pedodontist.

Därefter följde en diskussion där man bland annat tog upp om man ser några konsekvenser av minskningen av antalet asylsökande som får stanna. Den psykiska hälsan påverkas: ju fler avslag desto mer ohälsa. Moderatoren Claes Reit, ordförande i STMK, tackade och avslutade med att hänvisa till ytterligare en hoppningivande händelse, nämligen Blix-kommissionens rapport om nedrustning av kärnvapen. Henry Ascher och Birgitta Jälevik fick var sitt exemplar av rapporten som tack för sina mycket uppskattade föredrag.

Kärnvapen och terrorism var ämne för ett tredje seminarium, som hölls i Odontologernas Kårhus "Munhålan" i Göteborg i slutet av förra året. Vi ville nu vända oss till blivande tandläkare. Docent Svante Karlsson från *Institu-*

tionen för freds- och utvecklingsforskning talade mycket initierat om global terrorism och amerikansk utrikespolitik. Klas Lundius från SLMK berättade om föreningens arbete i världen. Allt var mycket intressant och det kom många frågor både från studenterna och från de musiker som spelade grekisk musik och flamenco för oss.

I år har vi inom styrelsen i STMK för avsikt att fortsätta att i högre grad försöka komma ut med vårt budskap till de yngre. Vi har sökt bidrag för att kunna ta hit aktuella och intressanta föredragshållare till två olika aktiviteter i höst, nämligen till fyrtioårsjubileet på odontologiska kliniken och till en etikdag. Detta kommer vi att redogöra för senare.

*Monica Engvall, Inger Egermark,
STMK*

**Ju mer dina
sparpengar växer,
desto mer hjälp
hamnar i andras
fickor.**

När du sparar i Humanfonden går varje år 2% av din fondförmögenhet till Svenska Läkare mot Kärnvapens viktiga arbete, och 98% till dig. Vi försöker naturligtvis få dina pengar att växa så mycket som möjligt för att Humanfonden ska vara en bra affär för dig, men också för att så mycket hjälp som möjligt ska hamna i andras fickor.

Hittills har Bancos kunder bidragit med drygt 5,4 miljoner kronor till Svenska Läkare mot Kärnvapen. Nu hoppas vi innerligt att Humanfonden får massor av nya sparare, att värdeutvecklingen blir minst lika bra som tidigare och att vi kan förmedla 5,4 miljoner till. Minst.

HUMANFONDEN I SAMARBETE MED
SVENSKA LÄKARE MOT KÄRNVAPEN

BANCO

TEL 0200-23 53 00 • WWW.BANCO.SE

Tänk på att investeringar i fonder alltid innebär en risk. Anteckningarna går upp och ner och historiska avkastningar är ingen garanti för framtida avkastning. Pengar som placeras i fonder kan bli värdefulla och kan också bli värdelösa. Informationen är inte utformad för att ge råd eller rekommendationer. För mer information kontakta Banco på telefon 0200-23 53 00 eller hanna@bancose.se.

Alyn Ware från Parliamentary Network for Nuclear Disarmament, besöker Riksdagen, UD och NGO i Stockholm

I april besökte juristen Alyn Ware från Nya Zeeland Stockholm. Han träffade riksdagsledamöter från de flesta riksdagspartier för att diskutera kärnvapenrelaterade frågor såsom nedrustningsinitiativ, kärnvapenfria zoner och möjligheten att skapa en konvention som förbjuder kärnvapen. Han träffade medlemmar i olika NGO inom Nätverket för kärnvapenedrustning, varav några deltog i flera av riksdagssamtalen. På UD träffade Alyn Ware kanslirådet Jörgen Persson, medlem i den svenska delegation som under maj förhandlar i Wien i den förberedande kommittén inför översynskonferensen av icke-spridningsavtalet 2010. Så här presenterar Alyn Ware sig själv:

Who are you?

I am Alyn Ware, global coordinator of the Parliamentary Network for Nuclear Disarmament (PPND), Vice-President of International Peace Bureau, Consultant for the International Association of Lawyers Against Nuclear Arms, Director of the Peace Foundation Wellington Office (New Zealand), Coordinating Committee Member for Abolition 2000 Global Network for Nuclear Abolition.

I am passionate about the promotion of peace at all levels of society. I started my peace career as a kindergarten teacher before setting up an itinerant peace education programs traveling around Aotearoa-New Zealand visiting primary and secondary schools to teach peace in the classroom and help teachers develop ongoing peace education programs. During this time I was also active in the campaign to make Aotearoa-New Zealand a nuclear weapons free zone. I then moved to New York to become the United Nations coordinator for the World

Court Project, a campaign which succeeded in obtaining an Advisory Opinion from the International Court of Justice on the illegality of nuclear weapons. Following the Court's decision I coordinated implementing resolutions at the United Nations and Non-Proliferation Treaty Conferences and initiated the drafting of a Model Nuclear Weapons Convention which has been circulated by the United Nations.

I support peace for humanity, with animals and the planet and so am vegetarian and active in environmental groups.

Why are you in Stockholm right now?

I have come to Stockholm to meet with parliamentarians from across the political spectrum to encourage them to become more engaged in nuclear non-proliferation and disarmament initiatives including joining the Parliamentary Network for Nuclear Disarmament, supporting the Swedish government's efforts in international forums like the United Nations and NPT, calling for action on US and Russian tactical nuclear weapons deployed in Europe, exploring possibilities for a Nordic/Arctic nuclear weapon free zone and promoting an international treaty for the abolition of nuclear weapons.

What do you wish for the near future in nuclear issues?

I would hope that:

1. countries begin negotiating a treaty controlling fissile materials (i.e. materials which can be used to make nuclear bombs) and a treaty on the elimination of nuclear weapons
2. more regions establish themselves as nuclear weapons free zones

pending the global elimination of nuclear weapons. This could include the Nordic/Arctic region, the Gulf, Central Europe, the Middle East and North East Asia.

3. US tactical nuclear weapons are removed from Europe and Russia agrees to verification on their tactical weapons
4. the Nuclear Suppliers Group only permit the US-India nuclear technology deal if India commits itself to joining the Comprehensive Test Ban Treaty and also to joining negotiations on ending the production of fissile materials

How do you like Stockholm by spring?

In New Zealand it is now autumn. This is the opposite to Stockholm where it is now spring. Also Stockholm is about 12 hours different to New Zealand - thus when it is daytime in Stockholm it is night-time in New Zealand and vice-versa. When I call my office at 10 pm from Stockholm it is 10 am in the morning there and my work colleagues are just starting their day. I appreciate this balance of opposites between Stockholm and New Zealand. To me, an awareness of the balance of opposites is helpful in the development of peace. Peace is not everyone being the same. Rather it is celebrating the differences and arranging our world, like nature does, to embrace such differences.

Alyn Ware
PO Box 23-257, Cable Car Lane
Wellington, Aotearoa-New Zealand
Tel: +64 4 496 9629
Fax: +64 4 496-9599

Der var en, der var to, der var 98...?

Den lange seje kamp for Mayors for Peace i Danmark

Der findes en international kampagne, der hedder Mayors for Peace – eller borgmestre for fred. Den har over 1600 medlemsbyer og ikke en eneste er dansk. Det er bare SÅ pinligt, og når man som jeg indimellem bevæger sig rundt i internationale nedrustningssammenhænge, bliver man jævnligt konfronteret med denne mangel på dansk fredssind. Nordmændene har 50 medlemsbyer! Svenskerne har kun to, men danskerne har nu 98 kommuner og byråd og ikke en eneste medlemsby. Det kan godt være, at vores fredsbevægelse er svundet ind, og vi alle mister medlemmer. Det kan også godt være, at vi kan sidde omkring et bord, når vi samler landets mest aktive fredsaktivister. Men man når et punkt i enhver fredsaktivists tilværelse, hvor man ikke kan leve med skammen. Og så må man tage sagen i egen hånd!

Mayors for Peace er en international organisation grundlagt for årtier tilbage og som siden 1982 har viet sin energi til at sikre international nedrustning. Dens formand er Borgmester Akiba fra Hiroshima, der er en så dedikeret og karismatisk person, at han er nomineret til dette års Nobels Fredspris af blandt andre IPPNW og Pugwash. Organisationens hovedformål er at bygge solidaritet mellem byer og at skabe international opmærksomhed omkring nedrustnings-spørgsmål. Som Borgmester Akiba mange gange har understreget, kan det godt være, at en by ikke kan deltage i internationale forhandlinger og udenrigspolitik, men i sidste ende er verdens byer mål for en stor del af de atomvåben, der står klar på affyringsramperne, og det er i høj grad en by og dens borgmesters ansvar at beskytte sine borgere. Sådan har det altid

været. I vore dage handler det ikke om at skabe by-militser og bygge høje mure, men derimod om at lave lokalpolitik, og hvor det er nødvendigt, at gøre opmærksom på de lokale konsekvenser af global politik. Mayors for Peace har i foråret 2007 startet en ny stor kampagne for nedrustning i år 2020, der er 75 års jubilæet for bombningen af Hiroshima og Nagasaki. Derudover arbejder kampagnen for verdensfred gennem arbejde mod sult, fattigdom, menneskerettighedsbrud og nedbrydning af miljøet.

Da Mayors for Peace har eksisteret længe, var det selvsagt ikke først sidste år, at vi hørte om kampagnen. Der er skam blevet gjort en stor indsats for at hverve danske borgmestre i tidens løb. DLMK har skrevet breve til alle landets borgmestre, Pugwash har ligeledes kontakten mange, og det internationale sekretariat for Mayors for Peace har også forsøgt at hverve gennem deres kontakter – og lige meget har det hjulpet. Svaret er og bliver det samme. Danske byer må ifølge lov ikke drive udenrigspolitik, og derfor tør ingen at blive medlem. Det er rigtigt at en sådan lov eksisterer, som et levn fra den Kolde krig, hvor nogen byer forsøgte at forhindre, at atomubåde lagde til i deres havn. Det man kan diskutere er, hvordan den skal tolkes. Det er klart, at det kan være problematisk for det danske forsvar og diplomati, hvis regeringen tillader atomubåde i danske farvand, og enkelte byer søger at forhindre det. Derimod er det en anden sag, at borgmestre bekender sig til international nedrustning og medvirker til at gøre opmærksom på farerne ved atomvåben for den danske befolkning. Det skulle gerne påvirke, men ikke spænde ben for dansk officiel politik. Den-

ne tolkning har vi – de frustrerede fredsaktivister – fået en jurist til at undersøge og bekræfte.

Efter i nogen tid at have lagt Mayors for Peace på hylden til fordel for dialogmøder med udenrigsministeriet og parlamentarikere, blev vi igen mindet om ”den danske pinlighed”, da Mayors for Peace’s internationale koordinator, Aaron Tovish, kontaktede undertegnede ved IPPNWs verdenskongres i Helsinki. Fuld af dårlige undskyldninger, som manglen på menneskelige ressourcer og prioriteringer foretaget nationalt, bøjede jeg af på forespørgslen, men den dårlige samvittighed ulmede. I efteråret afsendte danske Pugwash et brev til Ritt Bjerregaard og Borgmester Akiba, hvor de foreslog et møde med henblik på at København skulle blive medlem af Mayors for Peace. – Men der skete, lidet overraskende, ikke noget.

I november 2006, var jeg i Rom til det 7. møde for modtagere af Nobels Fredspris på vegne af IPPNW. Her blev jeg igen kontakten af Mayors for Peace, men denne gang af borgmester Akiba selv. Det er bare så pinligt at stå overfor sådan en ildsjæl og ikke gøre noget, så hjem tog jeg og besluttede at give Mayors for Peace i Danmark endnu en chance.

I stedet for officielle breve, valgte jeg denne gang at kontakte en af Rådhusets politikere direkte, som jeg havde en perifer forbindelse med – og før jeg vidste af det gav det pote. Min forespørgsel til Klaus Bondam, der er Københavns Teknik og Miljøborgmester var helt uformel med et link og tre linjer om, hvor pinligt det var, og hvordan vi kunne komme videre. Egentlig spurgte jeg bare om et godt råd, men før jeg vidste af det, fik jeg det svar, at duoen Ritt og Bondam

havde diskuteret sagen og var enige om at København skulle blive medlem. De ville bringe ideen til afstemning i borgerrepræsentationen. Vi skulle ikke gøre noget – der var styr på det. Så meget for officielle breve og glitrende foldere...

Men lige som vi følte at det begyndte at køre for os begyndte den lange ventetid. En gang om måneden kontaktede vi rådhuset, vi holdt kontakten til Ritts kontor, der stadig ikke kunne sige noget, og samtidig holdt jeg kontakten til Akiba, der ikke vidste, om han ville blive genvalgt og dermed kunne besøge os til efteråret. Kort sagt, skete der ikke en pind!

Den initiale jubel og sejrsløse aftog efterhånden og blev overtaget af resignation. Som om det ikke var nok, forlød det, at venstrefløjspartierne var sure over at R og S kørte sololøb, så hvis de ikke blev strøget med hårene, ville de måske af politiske årsager ikke støtte sagen som deres egen.

Da det hele så allermost håbløst ud

fik jeg lungebetændelse og forlod den verdens overflade. En morgen blev jeg dog brat revet ud af feberens tåger, da min telefon ringede. Det var Bondams sekretariatschef. Hun ville bare sige at sagen nu endelig havde kørt gennem overborgmesterens bureaukratiske maskineri, og sandelig om fru en ikke havde bestemt, at der ikke skulle en afstemning til for at afgøre Københavns medlemskab af Mayors for Peace – hun ville skam bare melde sig ind! Kort forinden havde vi også modtaget en officiel invitation til Akiba fra overborgmesterens kontor, og han var blevet genvalgt til sin post som Borgmester for Hiroshima. Så nu ser verden helt anderledes ud og en officiel invitation er sendt af sted til Akiba om et besøg i September 2007. Vi afventer stadig, at hans byråd giver ham lov at rejse, og Ritt har endnu ikke meldt sig til Mayors for Peace på deres hjemmeside, men i det mindste ser det ud til, at vi har overvundet de værste forhindringer.

Så efter en utroligt masse e-mails, møder, telefonsamtaler, lobbyarbejde, håb og håbløshed i en stor pærevæling er det nu endelig lykkedes. Vi er ikke længere en paria i internationale fredskredse. Med lidt held har Danmark fået sin første fredsborgmester. Så nu skal vi bare have flere. Der er 98 i alt, og der er 4 måneder til, at vi forhåbentlig får Akiba på besøg og kan lave et kæmpe mediestunt. Til den tid skulle vi gerne kunne annoncere en masse andre medlemskaber. Om noget, har vi i hvert fald lært en ting af hele denne hurlumhej. Tålmod og personlige kontakter overvinder alt i politik. Er der nogen af jer, der kender en borgmester eller et byrådsmedlem – eller flere? Så skriv endelig, for nu skal DLMK vise sit værd!

Cæcilie Böck Buhmann

Norske leger mot atomvåpen

Vår systerorganisation i Norge heter Norske leger mot atomvåpen och har 1100 medlemmar, varav 110 studenter. NLA är aktivt vid alla de fyra norska medicinska universiteterna. På hemsidan www.legermotatomvapen.no kan man läsa det senaste numret av NLA:s medlemstidning som markerar det faktum att organisationen i år fyller 25 år. I en intervju berättar Einar Kringlen, känd lärobokförfattare i psykiatri, hur han var närvarande på IPPNW:s första kongress i Virginia, USA 1981 som enda norrmann. Arbetet i NATO-landet Norge försvarades till en del av det kalla krigets retorik. Sovjetunionen ansågs av mili-

tären som en starkare konventionell militärmakt, och många tyckte att NLA användes som "nyttiga idioter" och tjänade kommunistiska intressen.

I dag arbetar NLA även för totalförbud mot landminor och för fredliga konfliktlösningar. Man får ekonomisk stöd för "informationsarbete för fred" från norska UD, men UD har uttryckt skepsis mot en satsning på en konvention mot kärnvapen nu, då man är rädd för att det kan försvaga NPT.

År 1985 skrev NLA rapporten: *Medisinske og biologiske virkninger av atomkrig*, som ännu går att få tag på (Tidssk Nor Laegeforen 1985; 24:1645-59). Man planerar i år en

uppdatering av denna rapport, alternativt en ny pamflett. NLA har noterat att kärnvapenfrågorna har försvunnit från den norska medicinska studieplanen och arbetar för att detta tema återinförs.

Tidningen påminner också om 14 februari 1967, den dagen då Tlatelolcoavtalet om et kärnvapenfritt Latinamerika undertecknades i Mexico. I dag har 33 länder signerat avtalet.

Jann Storsaeter

INTERNATIONELL UTBLICK

Red Inge Axelsson
Frösön (inge.axelsson@miun.se)

Storbritannien: Trident vann – bakslag för nedrustning

I mars 2007 vann Tony Blairs regering en omröstning i brittiska parlamentet som innebär en modernisering av Tridentsystemet (ubåtar, missiler och kärnvapenstridsspetsar). Icke-spridningsavtalet säger i artikel VI: "Each of the Parties to the Treaty undertakes to pursue negotiations in good faith on effective measures relating to cessation of the nuclear arms race at an early date and to nuclear disarmament, and on a treaty on general and complete disarmament under strict and effective international control." Fredsvänner anser att Tony Blair bryter mot denna centrala paragraf när han drivit igenom en modernisering av Tridentsystemet. Blair försvarar sig med att Storbritannien minskat sina kärnvapenstyrkor med 70 % sedan kalla kriget.

Richard Horton, chefredaktör för *the Lancet*, undertecknade tidigt ett utpropp mot modernisering av Trident, men affären har tyvärr satt obetydliga spår i den medicinska pressen. Beror det på att Reed Elsevier, världens största förlag för medicinska tidskrifter och ägare av *the Lancet*, också ordnar utställningar åt vapenindustrin? Richard Horton har kritiserat sina chefer för hyckleri, och kraftfull kritik har också framförts av BMJ i en ledare, av före chefredaktören Richard Smith, och av medlemmar i Lancets redaktionsråd. Richard Smith är förintande i sin kritik: "You will be able to predict the response of Reed Elsevier, which disturbingly boasts regularly of the impact of *The Lancet* on global health – using it as a moral fig leaf."

BBC (www.bbc.co.uk)

Smith R. Reed-Elsevier's hypocrisy in selling arms and health. *Journal of the Royal Society of Medicine* 2007;100: 114-115.

Reed Elsevier's arms trade: Scientific communities must work together to prevent the sale of arms. *BMJ* 2007;334:547-548.

Indien och Pakistan: Nukleär vinter

I förra numret av LMK refererade jag en artikel av Robock et al. om att explosion av 0.03 % av världens kärnvapenarsenaler (t.ex. ett kärnvapenkrig mellan Indien och Pakistan) kan döda omkring 21 miljoner människor. Därefter följer en global nedkyllning av jorden med missväxt och ekologisk katastrof som följd.

Nu har författarna följt upp med en artikel i *Science* och deras fynd har diskuterats i *Bulletin of the Atomic Scientists* och kommer att belysas i ett symposium som *Royal Society of Medicine* och IPPNW ordnar i London 3-4 oktober 2007. När världen stängs av från direkt solljus kan inte ens stormakterna skydda sig från kärnvapens katastrofala verkningar. I stora delar av Skandinavien beräknas antalet dygn med frost öka med 30-40 dygn/år – en katastrof för jordbruket. Owen B. Toon och medarbetare avslutar sin artikel så här (min översättning): "Världen står vid ett vägsval. Vi har hittills överlevt hotet om ett globalt kärnvapenkrig mellan supermakterna men vi hotas nu alltmer av risken för regionala kärnvapenkrig. Följderna av regionala kärnvapenkonflikter är oväntat stora och kan leda till globala katastrofer. Kombinationen av kärnvapentillväxt, politisk instabilitet och tillväxt av megastäder kan utgöra ett av de största hoten mot samhällets stabilitet under mänskligens historia."

Toon OB et al. Nuclear war. Consequences of regional-scale nuclear conflicts. *Science* 2007;315(5816):1224-5. Ackland L. Regional forecasts. *Bulletin*

of the Atomic Scientists (BAS) May/June 2007, p. 67-68.

Norris RS, Kristensen HM. Pakistan's nuclear forces, 2007. *BAS May/June 2007*, p.71-72.

Andra klimatförändringar

Den senaste prognosen från FN:s klimatpanel tecknar en dystrare bild än tidigare prognoser. Under år 2000 dog omkring 150 000 människor av undernäring och diarré orsakade av klimatförändringen. Sommaren 2003 dog 35 000 människor i Europa av värmeböljan – en föraning av vad som komma skall. Klimatändringen förutses orsaka värre värmeböljor, översvämningar, stormar, bränder, torka, skador, diarrésjukdomar, hunger, flykt från kustområden och utrotande av kanske 30 % av alla växt- och djurarter.

Intergovernmental panel on climate change (www.ipcc.ch); report 4 May 2007

Watson R. Climate change is likely to affect the health of millions, report warns. *BMJ* 2007;334:768.

USA: PSR

SLMK:s storasyster i USA heter PSR (Physicians for Social Responsibility) och är alltså den nationella organisation som representerar IPPNW i USA. PSR antog nyligen ett nytt motto: "Guided by the values and expertise of medicine and public health, PSR works to protect human life from the gravest threats to health and survival." De inriktar sin verksamhet på två huvudfrågor: kärnvapen och klimatförändringar.

Prognos för nedrustning i USA

I år, 2007, beräknas USA förfoga över 9938 kärnvapenstridsspetsar, år 2012 över 5047 stridsspetsar efter att 4891 plockats isär och inga nya tillverkats, allt enligt *the Federation of American Scientists*.

Strategic Security Blog (www.fas.org)

"We are not born equal"

Den förste ledaren i en ny tidskrift, *Conflict and Health*, börjar med att konstatera att vi inte är födda jämlika. Med ett fåtal lysande undantag – *the Lancet*, *PLoS Medicine*, *BMC International Health and Human Rights* – ägnar den medicinska pressen bara ett förstrött intresse åt den ökande klyftan mellan rika och fattiga länder i tillgång-

en till modern medicin. *Conflict and Health* tillhör *BMC Journals* vilket innebär att publiceringen i allmänhet betalas av författarna (om de har råd) så att artiklarna är gratis on line från publiceringsdagen. Vi kan bara hoppas att tidskriften blir ett högkvalitativt forum för diskussion om massförstörelsevapens hälsoeffekter.

Conflict of interest: Jag tillhör redaktionsrådet för *BMC Pediatrics* som tillhör samma förlag.

www.conflictandhealth.com

Studenter lär varandra

The Nuclear Weapons Inheritance Project är ett IPPNW-projekt som startats av och drivs av studenter för att öka kunskapen om kärnvapnens hälsoeffekter. Hittills har över 1500 studenter i kärnvapenländer mötts i dialog om kärnvapen och omkring 400 studenter från olika världsdelar har deltagit i utbildning.

Caecilie Böck Buhmann: *The Nuclear Weapons Inheritance Project: Student-to-student dialogues and interactive peer education in disarmament activism. Medicine, Conflict and Survival*, 2007;23:92-102.

Ryssland och USA: Smittkoppsvirus är inte utrotade!

I den första av två 'head to head'-artiklar i *British Medical Journal* argumenterar Edward Hammond från 'Sunshine Project' i Austin, Texas, för att man ska förstöra de sista, kvarvarande stammarna av smittkoppsvirus (Variola) som deponerats i Ryssland och USA. Först då är utrotningen av smittkoppor slutförd, trettio år efter det att den sista smittkoppspatienten behandlades i Somalia 1977. WHO vill förstöra dem. De behövs inte för forskning. Risker för att viruset ska hamna hos terroristgrupper eller i 'skurkländer' finns så länge viruset finns. Skulle viruset mot förmodan dyka upp som ett vapen går det snabbt att åter isolera virusstammen från drabbade människor.

Bush-administrationens biträdande hälsominister John O Agwunobi tycker däremot att man ska behålla Variola-stammar för forskning och utveckling. Man testar nu tre läkemedel mot smittkoppor. Säkerheten prövas på människor, effekten på Variola prövas på infektionerade apor. Men i en ledarkommentar påpekar Thomas Mack att nya vacciner är baserade på *Vaccinia* (släkt med

både smittkopps- och kokoppsvirus), inte *Variola* (smittkoppor), och att de ändå inte kan prövas förrän en smittkopps-epidemi bryter ut.

Det enda som förefaller säkert är att inget kommer att hända så länge Bush är president i USA. Vad president Putin anser vet jag inte, men att virusstammarna deponerade i Novosibirsk skulle förstöras medan stammarna deponerade i Atlanta skulle få fortsätta leva är nog inget att tänka på.

Hammond E, Agwunobi JO. Head to head: Should the US and Russia destroy their stocks of smallpox virus? *BMJ* 2007;334:775-776. Ledare av Thomas Mack på sida 760.

Dagens citat: Oslo och Moskva 1985

IPPNW:s grundare Bernard Lown minns när han och E. Chazov, IPPNW:s co-president från Sovjetunionen, i Oslo 1985 tog emot Nobels fredspris som tilldelats IPPNW:

"I realized that sudden nuclear death posed a far greater threat to humankind than sudden cardiac death."

"I was chairing the press conference just after the Nobel ceremonies. Many journalists were hostile; they reviled Chazov. The mood was tense, and the confrontation grew strident. A Soviet journalist sitting in the front row stood up to pose a question but then suddenly collapsed in full cardiac arrest. As we were closest to the victim, Chazov and I began cardiopulmonary resuscitation."

"This episode had three positive outcomes. The Soviet correspondent, after a stormy hospital course, survived the cardiac arrest and returned to work. Overnight the world press turned favourable to our cause; a single patient had made a greater impact than a tome of learned disputations. And, as a special perk, Gorbachew invited Chazov and me for a visit."

"We had barely sat down when he acknowledged that our resuscitating the journalist was the most dramatic event he had ever seen on television. He added that his ordering a cessation to underground nuclear testing was in no small measure because of the persuasive agitation of doctors. Our discussion extended for several hours."

Harvard Medical Alumni Bulletin (Summer 2006) (www.ippnw.org/ResourceLibrary/Lowneditorial2006.pdf)

DLMK:s Bestyrelse

Formand:

Povl Revsbech
Langdalsvej 40, 8220 Brabrand
Tlf. 86 26 47 17
E-mail: revsbech@dadlnet.dk

Bestyrelsesmedlem:

Anton Aggernæs
Godthåbsvej 22, 4. tv
2000 Frederiksberg
Tlf. 38 34 35 07
E-mail: aggernaes.a@dadlnet.dk

Deputy councillor:

Jacob Obbekjær
Lundedammen 42, 2605 Brøndby
Tlf. 36 75 13 10
E-mail: obbekjar@dadlnet.dk

Deputy councillor, redaktør:

Klaus Arnung
Kæmpehøjvej 3, 2950 Vedbæk
Tlf. 45 66 11 81
E-mail: k.arnung@dadlnet.dk

Kasserer:

Niels Dahm
Hovedvej 14, Avernakø, 5600 Fåborg
Tlf. 62 61 83 61
E-mail: dahm@avernak.dk

International councillor:

Cæcilie Bøck Buhmann
Refnæsgade 53, 3. tv
2200 København N
Mobil-tlf. 26 18 95 06
E-mail: cbuhmann2002@yahoo.com

DLMK:s sekretariat:

c/o Povl Revsbech
Tlf. 86 26 47 17
E-mail: revsbech@dadlnet.dk

Medlemskab opnås ved indbetaling af årskontingent på Giro 8 03 91 00
300 Dkr for læger og pensionister
100 Dkr for studenter
200 Dkr for støttemedlemmer

DLMKs hjemmeside:
www.dlmk.dk

SLMK:s STYRELSE

2007 – 2008

Ordförande: **Frida Sundberg**, Norra Ågatan 5B,
416 49 Göteborg, tel 031-700 88 08,
e-post: frida.sundberg@slmk.org

Vice ordf: **Martin Tondel**, Lekparksvägen 2,
582 75 Linköping, tel 013-39 64 74,
e-post: martin.tondel@slmk.org
Leonore Wide, Ljuskärsvägen 35,
133 31 Saltsjöbaden, tel 08-717 65 17,
e-post: leonore.wide@slmk.org

Sekreterare: **Meit Krakau**, Danarövägen 19,
182 56 Danderyd, tel 08-753 13 50,
fax 08-755 78 55,
e-post: meit.krakau@slmk.org

Co-president IPPNW **Gunnar Westberg**, Solbänksgatan 9,
413 19 Göteborg, tel. 031-82 86 92 (b),
mobiltel 0762-17 30 23
e-post: gunnar.westberg@slmk.org

Övriga

Ordinarie

Hans Levander, Vårdkasvägen 11, 756 55 Uppsala,
tel 018-32 43 47, fax 018-32 00 84,
e-post: hans.levander@slmk.org

Monika Palmgren, Slottsvägen 6, 169 69 Solna,
tel 08-578 354 28 (a), e-post: monika.palmgren@slmk.org

Sara Smedegård, c/o Skogberg, Blekegatan 4,
117 59 Stockholm, mobiltel 0702-15 80 17
e-post: sara.smedegard@slmk.org

Martina Grosch, Erikstorpsgränd 6, 4 tr, 217 54 Malmö,
mobiltel 0739-08 85 29, e-post: martina.grosch@slmk.org

Camilla Mattsson, Flogstavägen 87 B,
752 72 Uppsala, tel 018-46 36 96
e-post: camilla.mattsson@slmk.org

Vendela Englund-Burnett, Mimergatan 13,
654 60 Karlstad, tel + fax 054-21 29 42,
e-post: vendela@slmk.org

Johannes Norberg, (Studentrepresentant)
Fysikgränd 33:310, 907 31 Umeå, tel 070-275 42 22,
e-post: johannes.norberg@gmail.com

Suppleanter

Gösta Alfvén, Svartensgatan 20, 116 20 Stockholm,
tel 08-643 47 02 + fax efter telefonanmälan
e-post: gosta.alfven@slmk.org

Mats Hogmark, Mariebergsvägen 8, 791 50 Falun,
tel 023-138 18, mobiltel 0709-515 272,
e-post: mats.hogmark@slmk.org

Nelli Jonasson-Filippova, Madlyckevägen 24,
542 32 Mariestad, tel 0501-474 62,
e-post: nelli@slmk.org

Anna Jones, Önsbacken 13, 791 94 Falun,
tel 023-180 90, e-post: anna.jones@slmk.org

Jan Larsson (Infobladsansvarig),
Linnégatan 2G, 753 32 Uppsala, tel 018-14 62 12,
e-post: jan.larsson@slmk.org

Bengt Lindell (IT/kommunikationsansv),
Bättre Tiders Gränd 18, 393 59 Kalmar,
tel + fax 0480-201 84, mobiltel 070-647 23 47
e-post: bengt.lindell@slmk.org

Anneli Schmauch, Språkgränd 1, 907 33 Umeå,
tel 090-19 91 48, fax 090-785 17 17 (a),
e-post: anneli.schmauch@slmk.org

Annika Rydberg, Fredrikshögsgatan 1, 903 36 Umeå,
tel 090-77 64 99, e-post: annika.rydberg@slmk.org

Karin Stenstedt, Alviksvägen 17, 167 53 Bromma,
tel 08-25 56 38, e-post: karin.stenstedt@slmk.org

Christina Vigre Lundius, Håkantorpsmölla,
284 91 Perstorp, tel 0435-347 31, fax 0435-353 27,
e-post: christina.vigre.lundius@slmk.org

John Henriksson, Järnvägsgatan 17, 824 43 Hudiksvall,
tel 0650-311 95, mobiltel: 0733-42 31 10
e-post: john.henriksson@slmk.org

Revision

Auktoriserad revisor

Jan Anders Nilsson, Öhrlings PricewaterhouseCoopers,
Box 1215, 251 12 Helsingborg, tel 042-37 72 00,
e-post: jan-anders.nilsson@se.pwc.com

Auktoriserad revisor, suppleant

Jonas Grahn, Öhrlings PricewaterhouseCoopers,
Torsgatan 21, 113 97 Stockholm, tel 08-555 330 00,
e-post: jonas.grahn@se.pwc.com

Föreningsrevisor

Ylva Stjernholm-Vladed, Tomtebogatan 10, 2tr,
113 39 Stockholm, tel 08-31 63 81

Föreningsrevisor, suppleant

Kristina Olofsson, Varvsgatan 3b, 824 50 Hudiksvall,
tel 0650-102 56, e-post: kristina.olofsson@slmk.org

Kassör och kanslichef:

Klas Lundius, Håkantorpsmölla, 284 91 Perstorp,
tel 0435-351 58, fax 0435-353 27, mobiltel 070-520 83 58
e-post: klas.lundius@slmk.org

Valberedning:

Carin Odhner, (sammankallande)
Sturevägen 30, 182 74 Stocksund,
tel, 08-755 50 29, e-post: carin.odhner@sll.se

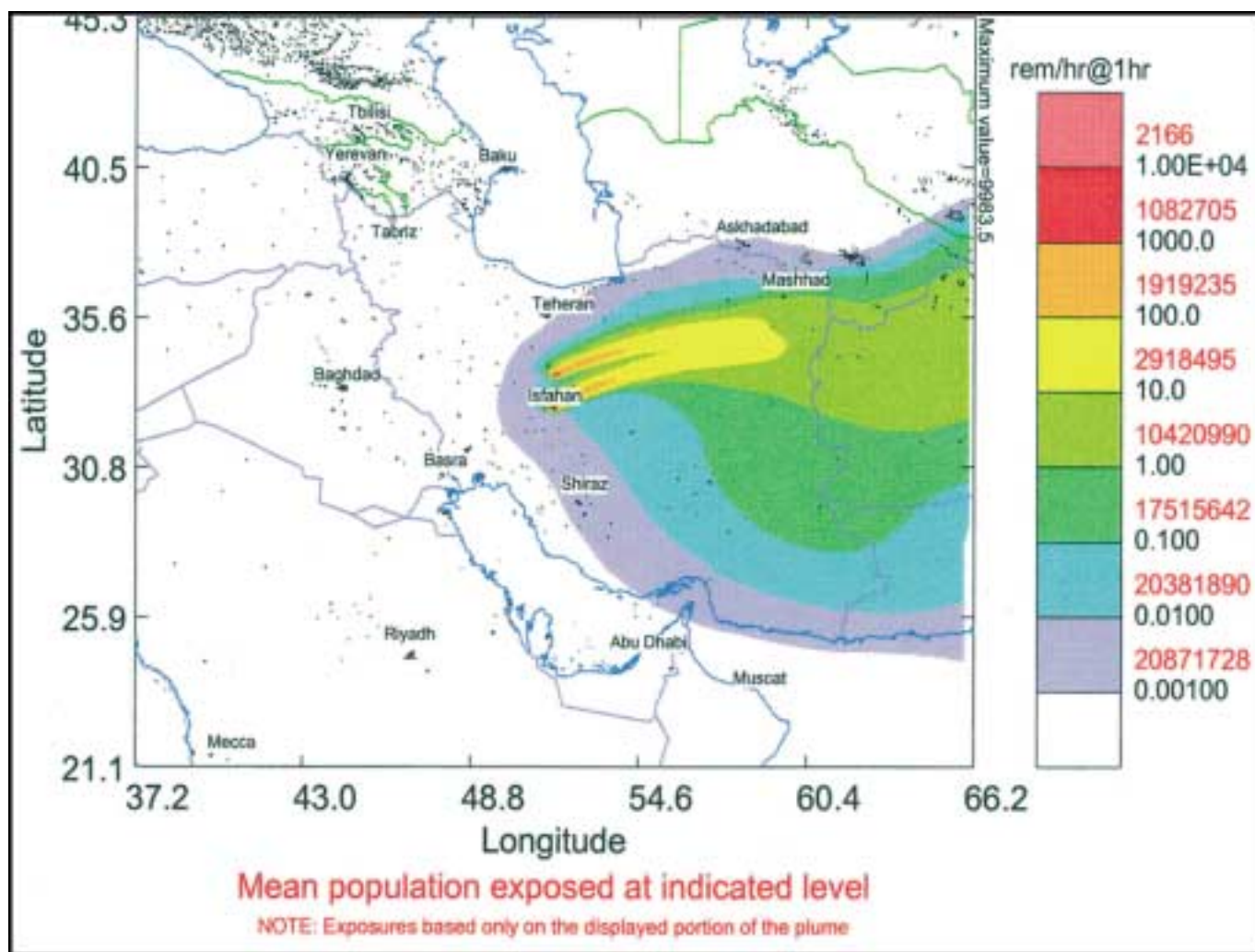
Thomas Silfverberg, Gustafsvägen 4, 169 58 Solna,
tel, 08-27 86 11, e-post: thomas.silfverberg@slmk.org

Avsändare:
SLMK, c/o Lundius
Håkantorpsmölla
284 91 PERSTORP
Sweden

Begränsad eftersändning

Vid definitiv eftersändning
återsänds försändelsen med
nya adressen på baksidan

Resultatet av en kärnvapenattack mot Iran: 2,6 miljoner människor döda inom 48 timmar

Av de många mål som övervägs i tillgängliga strategiska dokument, är det minst två som "fordrar" kärnvapen för att slås ut. Det gäller anläggningen för framställning av uranhexafluorid utanför Isfahan och anläggningen med ultracentrifuger i Natanz. Båda ligger djupt nergrävda, så djupt att endast stora atombomber kan förstöra dem. PSR, vår sys-

terorganisation i USA, använder i ett scenario tre atombomber om 340 kt för vardera målet. Eftersom detonationerna skulle ske i marken blir det radioaktiva nedfallet omfattande. Man beräknar i detta scenario att 2,6 miljoner människor skulle dö inom 48 timmar. Ett stort antal skulle få stor svår strålpåverkan, kanske 10 miljoner.